

ABOUT NARCISSUS AND ECHO

OVER NARCISSUS EN ECHO

productie / production www.yoga-intervision.com

voor context zie webpagina / context webpage 'jnana yoga / advaita vedanta'

terug naar de website / back to the website www.yoga-intervision.com

zie ook productie 10 'interpretatieregels t.b.v. mythen, sprookjes, verhalen enz.'
see also production 10 'rules of interpretation - stories'

ENIGE TOELICHTING

NO JUMPING TO CONCLUSIONS

Wie aan de mythe van narcissus en echo denkt ziet narcissus voor zich. Mooi gelokt buigt hij zich over een bron. Hij ontsteekt in liefde voor degene die hij daar ziet. Hij blijkt het zelf te zijn. Helaas is zijn voorwerp van liefde onbereikbaar. Narcissus ziet niet iets werkelijks, iets tastbaars, maar een weerspiegeling. Een beeld dus. Van zichzelf.

Daarmee hebben we de kern van de mythe te pakken. Het beeld dat wij van onszelf hebben is niet ons werkelijke zelf. Wordt er dus niet verliefd op. Op hoe we onszelf idealiter zien. Daar komt alleen maar ellende van. Ons werkelijke zelf is elders, verborgen in ons innerlijk. Dáár moeten we naar op zoek.

Of lopen we met deze interpretatie te hard van stapel? Jumping to conclusion? Komt die interpretatie ons goed uit omdat zij zo naadloos past bij wat jnana yoga (advaita vedanta) ons leert? En het boeddhisme soortgelijk. Laten we dus maar beter bij het begin beginnen ...

SOME EXPLANATION

NO JUMPING TO CONCLUSIONS

Thinking of the myth of narcissus and echo, one sees wealthy locked narcissus, bending over the source. He can't help falling in love with the person that is looking at him. Unfortunately the object of his love is not accessible. Narcissus doesn't encounter something real, something palpable. As in a mirror he is seeing an image. An image of himself.

With this misconception we have got the essence of the myth: the image we have of ourselves is not our real self. So don't fall in love with the conception you have about yourself. That will cause a lot of trouble. Our real self is elsewhere, hidden in our inner being. And that's what we have to look for.

Or do we move too fast with this interpretation? Maybe we are jumping to conclusions since that interpretation fits like a glove in what jnana yoga, advaita vedanta, buddhism as well, do teach us. So, let us start at the beginning.

TERUG NAAR HET BEGIN

Ervan uitgaand dat iedereen zijn weg wel vindt bij het lezen van de mythe zelf (deel uitmakend van ovidius' 'metamorfosen') luisteren we naar ovidius, - 43 vóór tot 17 na christus - , meteen in het begin al, ons vertelt. Naar wat hij teirésias, de blinde ziener, in de mond legt. Door narcissus' moeder gevraagd of haar kind een hoge ouderdom zou bereiken, antwoordde teirésias: ja, zo lang hij niet zichzelf ziet.

Gezien de impact die wij in onze toelichting aan teirésias' antwoord geven, is het zinvol te rade te gaan bij de diverse vertalingen die er van ovidius' verhaal in omloop zijn. Wij zien dan dat menig vertaler, in plaats van 'zien', spreekt over 'kennen'. Het noverit uit 'si se non noverit', het latijnse zinnetje waar het om gaat, komt immers van cognoscere. En dat heeft 'leren kennen' als eerste betekenis. Menig vertaler laat teirésias dus iets antwoorden als: 'ja, narcissus wordt oud, zo lang hij zichzelf niet kent'.

Kortom, als het, zoals wij menen, eerder om kennen gaat dan om zien, dan staat het kijken van narcissus in het spiegelende water symbool voor zijn zoektocht naar zichzelf. Symbool voor het willen leren kennen van zichzelf. Niet zozeer in fysieke zin, maar in de zin van wie hij werkelijk is. Innerlijk dus ... Wellicht liepen we dus tóch niet te hard van stapel ...

BACK TO THE BEGINNING

Assuming that everyone will find his way in reading the myth of ovidius (43 b.c. – 17 a.c.), part of his 'metamorphoses', let us listen now to what ovidius tells us about the prophecy of teiresias. As the blind visionary he was, teiresias answered narcissus' mother at her question if her child would reach a ripe age: yes, as long as he does not see himself.

When we consult some of the numerous translations of the myth, we find that many a translator uses the verb 'to know' instead of 'to see'. In the latin text 'si se non noverit' the verbal form 'noverit' comes from the verb 'noscere', which means at first: getting to know, to learn, become acquainted with. So in many translations teiresias answers: yes, narcissus will be getting old as long as he does not know himself.

To put it shortly, if the point is more 'to know' than 'to see', narcissus being mirrored in the water symbolizes his quest for himself, as a symbol for getting to know himself, to learn about himself. Not primarily in physical sense, but in the sense of his inner self ... Perhaps after all we did not move too fast ...

TEIRESIAS ... DE BLINDE ZIENER

Als het om 'kennen' gaat, en niet om 'zien', dan dus gaat het, zoals gezegd, om het innerlijk, ons innerlijk, dat we dienen te leren kennen. Steun voor deze interpretatie vinden we bij het feit dat het juist teirésias was die de bewuste voorspelling deed. Immers teirésias was, - dat weten we uit een van de andere mythen van ovidius - , een blinde ziener. Welnu, 'blind' in combinatie met 'zien' resp. 'ziener' is heel betekenisvol. In mythen en verhalen staan blinde zieners voor onthechte, wijze personen. Hun blindheid staat symbool voor het niet meer meegevoerd worden op de stroom van prikkels en verlangens. Daarmee voor wijsheid.

Zo ook teirésias. Niet meer gehinderd door zijn zintuiglijke, begeertevolle zien, moet hij, naar binnen gekeerd, zijn diepste wezen hebben doorschouwd en gekend. Daarmee ook het onze. Want die verschilt niet van het zijne. Onthecht, daardoor in open contact staand met de wereld om hem heen, ziet de blinde ziener bovendien alles en iedereen totaal transparant. Ruimte en tijd voorbij. Vandaar ook zijn voorspellende gaven.

Zo niet narcissus. Hij immers raakt gebiologeerd door het beeld dat hij had van zichzelf. Daardoor is hij niet in staat contact te maken met zijn diepste wezen, ons aller diepste wezen. Zo ook wij indien wij zijn als hij, en bezig blijven met ons zelfbeeld. Met hoe wij willen overkomen. Wat ook wel 'image' heet. Of 'ego'.

TEIRESIAS ... THE BLIND VISIONARY

When 'to know' is at stake and not 'to see', it is the inner self that we have to look for, to get acquainted with. This interpretation is supported by the fact that the very teiresias made that particular prophecy. The epithet 'blind visionary' ovidius gave him, - explaining that epithet in one of his other myths - , is meaningful. In myths and stories a blind visionary stands for a detached, wise person. Blindness symbolizes interiorization and wisdom. No longer carried away by senses and desires.

As was the case with teiresias. Not anymore impeded by his sensory, eager contemplation of the external world, he must have perceived and known his deepest self. And with that, our deepest self as well, since ours does not differ from his. Unconcerned with himself, detached, because of that in open contact with the world around him, the blind visionary sees everyone and everything totally transparent. Beyond space and time. Hence his gift of prophecy.

Narcissus, however, does not come that far. Being mesmerized by what he supposes to be himself, in other words: by the image of himself, not the external one but the psychological one, he is not able to contact his deepest self. This is also our case if we are as he is and remain occupied with our self-image. Often called 'ego'.

JE ZELF / JE ZELFBEELD LOSLATEN

Dat diepste wezen is niet het een of ander 'mijzelf', of iets bijzonders waarmee wij ons identificeren, maar 'hét' zelf. Het niet nader te traceren zelf waar jnana yoga en advaita vedanta naar verwijzen. Synoniem met het niet-zelf uit het boeddhisme. Alleen levend vanuit dát zelf, alleen vanuit ons bewust contact daarmee, worden we oud. Dat wil zeggen: leven we in het hier en nu. Oud worden, lang leven, onsterfelijkheid, staan voor het tijdloze hier en nu. Voor open in relatie staan.

Vandaar dat narcissus niet oud wordt. Vandaar dat hij jong sterft. Omdat hij zich niet gevestigd weet in zichzelf, in het zelf, leeft hij niet in het hier en nu. Steeds op zoek naar zichzelf is hij niet tot medemenselijke relaties in staat. Liever houdt narcissus vast aan zijn zelfbeeld, verdedigt het te vuur en te zwaard, dan dat hij zichzelf, zijn beeld van zichzelf, in liefde en uit liefde, los laat. Vertrouwend. Wetend dat de ander die hem bemint, hem totaal accepteert. Ook in de eigen, vermeende zwakte. Juist dáárin.

Zo niet narcissus ... 'Houd op mij te omarmen', zegt hij, terwijl hij van echo wegvlucht. 'Liever sterf ik dan jou macht over mij te geven'. Waarmee de kern van de persoonlijkheidsstoornis die narcisme heet, op tafel ligt.

TO LEAVE OUR SELF / OUR SELF-IMAGE

The deepest self is not some 'oneself', neither something special ours we identify ourselves with, but is 'the' self, the untraceable self to which refer jnana yoga as well as advaita Vedanta, synonymous with what in Buddhism is called: non-self. Only established in that self, only from our conscious contact with it, we do live here and now. If not, we are getting old, since longevity and immortality do stand for the timeless 'here and now'. For open relationship.

Essentially because Narcissus is devoid of this feature he is not capable of humane relationship. Permanently in search of himself narcissus prefers to defend his self-image, more than to leave, in love and out of love, himself, the image of himself. With confidence and knowing that the other one who loves him, accepts him totally. Even in the own, fancied weakness. In that very weakness.

That is not the case with narcissus. 'Stop embracing me', he says when fleeing from echo. 'I would better die than empower you over me.' With that the essence of the personality disorder, called narcissism, is obvious.

VELE BETEKENISLAGEN

Met het voorgaande wil niet gezegd zijn dat er geen andere interpretaties van de mythe van narcissus en echo mogelijk zouden zijn. Integendeel. Er bestaan tal van commentaren op. Elk met andere accenten. Geen wonder. De mythe is zo boeiend, juist omdat zij zo multi-interpretabel is, zo veel betekenislagen omvat.

Wij echter beperken ons tot interpretaties in het kader van de zoektocht naar ons zelf, naar 'het' zelf, een zoektocht die velen van ons vroeg of laat ter hand nemen. Een begrijpelijke beperking, naar wij hopen. Dit gezien het kader waarin wij de mythe opvoeren, te weten dat van jnana yoga resp. advaita vedanta.

NUMEROUS STRATA OF MEANING

The foregoing does not exclude other interpretations of the myth of narcissus and echo. There are lots of comments, each with other accents. Not surprising, the myth is so captivating because of its multiple interpretations and its numerous strata of meaning.

However, we limit ourselves to interpretations in the framework of the quest of the self which many of us will undertake sooner or later. With only some remarks, since we present the myth in the framework of jnana yoga resp. advaita Vedanta.

ECHO ALS PERSPECTIEF

Niet alleen overigens om haar vele betekenislagen is de mythe zo interessant. Ook is de mythe zo aantrekkelijk vanwege echo, als het ware de tegenspeler van narcissus. Evenzeer tegelijk de andere protagonist, hoofdrolspeler, of liever: hoofdrolspeelster, uit het verhaal. Wordt meestal de mythe geduid vanuit de figuur van narcissus, duiding vanuit de figuur van echo levert minstens zo veel waardevols.

Niet alleen narcissus representeert aspecten van onszelf, althans van onze ontwikkelingsgang. Echo doet dat ook. Bezien vanuit hoe mythen, sprookjes en verhalen te interpreteren, is de mythe van narcissus en echo een goed voorbeeld van een verhaal met niet één, maar twee hoofdrolspelers. In zulke gevallen is het zinvol om achter de beide figuren één dragende persoon te denken. Dit voorkomt dat we ons alleen op de een richten, in plaats van op beiden.

Die dragende persoon zijn we in feite zelf. Wie het aandurft zich ook voor echo open te stellen zal daar zeker baat bij hebben. Wellicht over wat echo ons te bieden heeft, een volgende keer.

ECHO AS A PERSPECTIVE

The myth of narcissus and echo is an interesting one not only for its numerous strata of meaning, but also because of echo, so to say the adversary of narcissus. At the same time the other protagonist, leading actor, in the myth. Mostly the myth is interpreted from narcissus' point of view. Echo's point of view is equally valuable.

As for now we want to say something about it, to encourage those who would like to go deeply into echo. Narcissus is not the only one who represents aspects of ourselves, at least of our evolution. Echo too does. In the interpretation of myths, fairy tales and stories the myth of narcissus and echo is a good example of a story with two leading actors. In such cases it is advisable to suppose one carrying person behind the two characters, thus preventing us from focussing on one person instead of both.

That carrying person in fact implies ourselves. Anyone who dares to open himself for echo, will benefit largely from it. Maybe we will come back to echo soon.

Anthony Draaisma Muraliprabhu

Maurik 1994 / 2004

- - -

op verzoek organiseert de yoga intervisiekring narcissus en echo-workshops - deze bestaan uit een drietal gespreksbijeenkomsten met vier tot zes deelnemers - de bijeenkomsten beginnen met aantrekkelijke videoverfilmingen van de mythe - vervolgens worden interpretaties en ervaringen uitgewisseld - zo ook met betrekking tot de mythe van orfeus en euridice

yoga intervision circle organizes upon request workshops on narcissus and echo - they consist of three conferences with four to six participants - each conference starts with an attractive video of the myth - after that interpretations and experiences are being exchanged - this format goes also for the myth of orpheus and eurydice.

info: join@yoga-intervision.com

voor voortzetting van uw oriëntatie gelieve terug te gaan naar www.yoga-intervision.com

bezoek ook www.worldprayer-lordhavemercy.com